Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: Lestyán Sándor

Cím: Pesti menekültek a Svábhegyen

Forrás: Világ

Bp. (Hely) | 1920. I/28 (Idő) | (Köt. v. füz.) | (Ol...

Osztályozás

Tárgy: 614.59

Hely:

Idő: "1920"

Személy:

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest főváros házinyomdája 1919.

Pesti menekültek a Svábhegyen

Akik a spanyol-betegség elől menekültek — A Svábhegy: megtelt — Csak a tolvajoknak életveszélyes

(A Világ tudósitójától.) Láttam már menekülőket, elüldözött lakosságot, sivár országuton, hideg esőben, x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x x

Ma ujra láttam menekülőket. De ezek más népből valók voltak és az ellenség, aki elől megszaladtak, nem ágyuval és Mannlicher-puskával üldözi őket, hanem lappangó lázzal, amelyik orvul támad, mint a komitácsi és nyomában ott leselkedik élesre fent kaszájával a csuf halál. Ezek pesti menekültek. Ezek a spanyol influenza elől szaladtak meg otthonukból. A Svábhegyre.

*

A Svábhegy-szálloda előtt két hatalmas automobil áll. A söffőr mellett elegáns, sárga bőrkofferek és hatalmas utiláda, amire tarka cédulák vannak ragasztva, a világ minden előkelő hoteljének reklámcédulái. Az utasok bundába és plédekbe csavarva. Errefelé fenn a Svábhegyen köd van és a bokrok zuzmarásak, de a szálloda hallja és az étterem kellemes, barátságos meleg. Az autók utasai boldogan bujnak ki bundáikból, az elsőből az apa, anya és gyerekek, akikre kisasszony vigyáz, a másodikból egy fiatal háziaspár, később megtudtam, nászutasok. De az első család a spanyol influenza elől menekült a Svábhegyre. És a spanyol-járvány kergette ki Pestről a szálloda minden lakóját, akik a nagyváros forgalmában reszketve és félve gondoltak a halálos rémre, ami napról-napra sürübben szedi áldozatait. Egy héttel ezelőtt, amikor a spanyol influenza hire elterjedt Pesten: valósággal megostromolták a menekülők a Svábhegyet. Már négy nap óta nem lehet szobát kapni a szállodában és ötven előjegyzés van, de naponta rengetegen jelentkeznek, akik mind itt akarnak most lakni. Itt, itt nincs villamos, nincs szinház, nincs mozi, alig látni embert, nagy-nagy szomoru üresség van a Svábhegyen, letarolt, kiirtott erdők, a villákban egy-két ártatlan szegény-ember családja és messze van Pest, ahol spanyol-betegség dühöng, ami ide nem ér fel, mert itt más a levegő és itt tisztaság van, melegviz és kevés ember, a járványt pedig a tömegben lehet leghamarabb megszerezni.

Mellettem az asztalnál ebéd idején még a reggeli ujságokat olvassák. A választás . . . a tőzsde . . . és a spanyol-betegség. De itt nem félnek tőle, csak mosolyognak rajta szegény, naiv pesti menekültek a Svábhegyen, ugy beszélnek róla, mintha csak Tokióban vagy Kameneck Podolszkban lenne 240 ujabb megbetegedés, 17 halálozás, köztük 4 férfi, 12 nő és 1 gyermek, hallom amikor hangosan olvassa a férj és az asszony kezéből nem fordul ki a kés meg a villa, itt nyugodtan esznek az emberek, jóizüen, gondtalanul és mosolyogva, mint akik nagy, nagy, végtelen biztonságban érzik magukat, távol minden veszedelemtől.

*

A szállodában nincs portás. Az a nő, akit megkérdeztem, nem akarta az uj vendégek nevét elárulni. De körülöttem az asztaloknál mindenütt ki volt irva, hogy: „Lefoglalva" és a nyomtatott betük alatt ott áll a név.

Igy hamar megismerkedtem a pesti menekültekkel, akik nem is tagadják, hogy kétségbeesésükben szöktek meg a lakásukból. Egy hirdetést is olvastam valamelyik ujságban:

> *Spanyol-járvány tartamára* keresek Svábhegyen, vagy környékén 2—3 szobás lakást mellékhelyiségekkel. Cím a kiadóban.

És a fogaskerekün arról beszélgettek, hogy van-e még üres villa, mert a szállodában reménytelen a helyzet. Villa akad is bőven. Néhányat megnéztem, hallatlan magas árért nagyon hideg és nagyon kicsi lakásokat, de nemsokára ezek is megtelnek. Ha a járvány terjed, 5—6 nap mulva a Svábhegyre menekül nagy Budapest minden szerencsés lakója, aki megengedheti magának, hogy egyszerüen hátat forditson a városnak. Igaz, hogy akkor a Svábhegy is megszünik spanyol immunis lenni, s ahol eddig még egyetlen megbetegedés sem történt, a tömeges kivándorlással még behurcolják ezt a betegséget.

*

A Svábhegy-szállodában kellemes, jó az élet. Tejet is láttam minden asztalon és a sonka 35 korona. De aki nem szereti a feketekávét sárga cukorral, az ne menjen ki lakni. Inkább legyen spanyolbeteg Pesten, mert a ragadós, sárgacukros fekete nagyon rossz izü. És tolvajoknak nem ajánlatos az ott tartózkodás. Mindjárt a Diana-ut elején ez a felirás figyelmezteti az érkezőt:

Tarsd magad a lopástól!
Vigyázz!
Életveszélyes!

Akárcsak a spanyol.

Lestyán Sándor.